

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hans Dietrich (Starnberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta.

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale „COLLIBRA” – cererea de înregistrare nr. 16 787 772.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2019 în cauza R 737/2019-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO, precum și a intervenientei, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs decide să intervină în procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1001/2017 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1001/2017 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 27 februarie 2020 – Collibra/EUIPO – Dietrich (collibra)

(Cauza T-129/20)

(2020/C 129/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Collibra (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: A. Renck, A. Bothe, avocați și I. Junkar, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hans Dietrich (Starnberg, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta.

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii figurative a Uniunii Europene „collibra” – cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 16 787 889.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2019 în cauza R 738/2019-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO, precum și a intervenientei, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs decide să intervină în procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1001/2017 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1001/2017 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 2 martie 2020 – PT Ciliandra Perkasa/Comisia**(Cauza T-138/20)**

(2020/C 129/32)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: PT Ciliandra Perkasa (Jakarta de Vest, Indonezia) (reprezentanți: F. Graafsma, J. Cornelis și E. Rogiest, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2092 al Comisiei din 28 noiembrie 2019 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de biomotorină originară din Indonezia;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 8 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază”), atunci când a determinat subcotarea prețurilor, întrucât nu a examinat elementele de probă pertinente și nu a stabilit subcotarea prețurilor pentru produsul în cauză în ansamblul său.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat și articolul 8 alineatul (5) din regulamentul de bază, întrucât și-a întemeiat analiza privind legătura de cauzalitate pe concluzia eronată că prețurile erau subcotate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 3 din regulamentul de bază atunci când a concluzionat, pe de o parte, că plățile din Fondul pentru plantații de palmieri pentru ulei (denumit în continuare „FPPU”) trebuie să fie calificate drept subvenție, iar nu drept plată pentru achiziționarea de biomotorină și, pe de altă parte, că plățile din FPPU conferă un avantaj producătorilor de biomotorină, întrucât Comisia i) s-a întemeiat pe un scenariu vădit eronat contrar situației de fapt și ii) nu a considerat că avantajul, în cazul în care ar fi existat vreunul, a fost transferat producătorilor de amestecuri de biomotorină.